

Szente B. Levente

Én-időmre emlékeztetsz

kék levegő alszik bennem – te
karcsú fűz-ág hajolsz omolsz szépemléknek fölém
álmomban vánkossom sóhajod lett
harmatcsepp én-időmre emlékeztetsz

a hegyi levegő szolgálja-e fának
a hegynek a magasságnak vagy csak a törpe vágnak
szakadékok tériszonyt tükröző mélyén
ha elérhetetlen vagy miért annyi balga kérdés

Püthia gyakran beszél ma is hozzám
Hesztiat elmlegeti ki ama régi szentélyéből tüzet hozott
egyszer még ki is aludt – arcát takaró fátyla belőled született
az ima mi tüzet fogott szemeknek fényében el tőlem merre hordozott

miféle falnak rohanok célegyenest
miféle céltábla vagyok ha nem segítesz egyre csak ezt kérdezem
kővé vált sírkő ha leszek
bennem betűk takarása mond – miért ha nincs a vér a tűz a kegyelem